

[Prieme.]

stav Pedersen forgæves efterlyser Medvirking til, at denne Lov praktiseres paa rimelig Maade. Jeg føler mig overbevist om, at Erhvervslivet gerne vil medvirke hertil.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup gjorde opmærksom paa, at der havde været saa faa Klager. Det skyldes uden Tvivl, at der i allerhøjeste Grad og daglig vises en overordentlig betydningsfuld Resignation i meget betydelige Erhvervskredse. Hvis det ærede Medlem vil gøre sig den Ulejlighed at gaa lidt rundt i Byen og se paa, hvilke Varer der tilbydes og til hvilke Priser, vil det ærede Medlem se, at det vil være muligt at indkøbe en lang Række Varer i Detailhandelen til Priser, som ligger langt under, hvad de paagældende Varer kan købes til. Selvfølgelig er dette meget ujævnt. Nogle Varer er hurtigere udsolgt end andre, og nogle erhvervsdrivende har heller ikke haft saa store Indtægter som andre, men det er dog i Dag muligt paa en lang Række Omraader, hvor Stigningerne i Arbejdslønnen herhjemme ikke gør sig gældende, at foretage Indkøb til samme Priser, som var gældende langt tilbage i Tiden.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup var inde paa, at der skulde gøres noget mere ved det. Jeg ved nu ikke, hvorledes jeg skulde opfatte det ærede Medlems Udtalelser i saa Henseende. Jeg tror, at der paa mange Omraader er gjort en betydelig Indsats, ogsaa fra Priskontrolraadets Side, men jeg kunde maaske, foranlediget af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup fremsatte, føle mig kaldet til at spørge den højtærede Handelsminister, om man altid i Landbrugsraadet, og maaske ogsaa i Landbrugsministeriet, har fulgt de Henstillinger, der er kommet fra Priskontrolraadet med Hensyn til Fastsættelse af de allervigtigste Priser, nemlig Priserne paa Fødevarer og de Varer, som det danske Landbrug producerer. For det kan vel ikke være saaledes, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup mener, at der kun skal vises Resignation paa eet Omraade og ikke paa et andet.

Jeg synes, at det kunde være meget rart at faa dette Spørgsmaal lidt nøjere belyst, for efter min Opfattelse er det her, den almindelige Befolkning i allerhøjeste Grad — og først og fremmest og tidligst — mærkede Prisstigningerne. Der var jo visse Kredse af den danske Befolkning, der allerede i September, længe inden nogen anden havde tænkt paa forhøjede Priser, fik Lejlighed til Forhøjelse af Priserne i overordentlig betydelig Grad. Jeg hører ikke til dem, der misunder de paagældende Kredse det;

men naar man fra anden Side ønsker forøget Aktivitet paa et bestemt Omraade, synes jeg ikke, det skal glemmes, og jeg synes ogsaa, det skal vides, hvorfra de første Prisstigninger kom, og af hvilket Omfang de var.

Jeg skal slutte med at sige, at det havde været mit Haab og Ønske, at det havde været muligt, under Henviisning til den højtærede Handelsministers omfangsrige Fremsættelsestale og til de optrykte Bilag til Lovforslaget, at behandle Lovforslaget uden Nedsættelse af Udvalg. Men da dette ikke er Tilfældet, skal jeg slutte med at anbefale en hurtig og velvillig Behandling i et saadant Udvalg.

Valdemar Sørensen: Staaende over for denne Lovgivning paa ny forstaar jeg til en vis Grad Følelsen hos de Sagnvæsener, der var fordømt til at rulle Stenen op ad Bakken den ene Dag og begynde forfra den næste Dag, efter at den var trillet ned igen.

Det kan ikke nægtes, at det Problem, som denne Lovgivning beskæftiger sig med, er saa levende og saa vanskeligt at beherske, at den Maade, hvorpaa man sætter det i Lovparagraffer, ofte spottes af Livet selv. Men det har glædet mig, at vi under denne Behandling har været fri for de tidligere, efter min Anskuelse meget lidt begrundede Angreb paa selve Priskontrolraadet. Jeg tror, det efterhaanden er gaaet op for de fleste, at det Arbejde, som efter Beretningerne er gjort i dette Raad — med den meget begrænsede Bemyndigelse, Raadet har, bl. a. i Forhold til den højtærede Handelsminister —, er af en saadan Natur, at vi andre i hvert Fald kan skimte de Vanskeligheder, man der arbejder med. Men vi maa jo — det satte jeg Fingeren paa forrige Gang, vi talte om denne Lov — ogsaa erkende, at den Lovgivning, vi har levet under siden Krigens Udbrud, selv bærer noget af Skylden for den Prisforhøjelse, der er kommet.

Den højtærede Handelsminister sendte — om jeg tør sige det paa den Maade — i sin Fremsættelsestale et Hjertesuk efter Systemet med Genanskaffelsesprisen. Jeg forstod meget vel, at den højtærede Handelsminister er fuldt enig i, at man har opgivet dette System, men han pegede alligevel paa det som noget fortræffeligt, sagde bl. a., at det havde været det rigtige, dengang man indførte det, fordi det havde givet Anledning til, at Landet var forsynet saa rigeligt med Varer, som Tilfældet var.

Jeg maa erkende, at der virkelig har været rigeligt med Varer i Landet, men det forekommer mig, at den Maade, hvorpaa denne Anskuelse fik Udtryk, ikke helt er en